

mar de verdor de les Guilleries. La serra de Santa Cecília, allargant-se cap a llevant, va a trobar la de Finestres, que, trencada i oberta, és ben mereixedora del nom que el poble li ha donat. Aqueixa muntanya és una branca de Rocacorba, que, encara més alta, sembla una alzina superba que escampa a l'entorn les amples arrels del Puigarnol, Camós i Puigsurroca. Damunt de totes i del Montnegre es veu, allà d'allà, torrejar el Montseny, com si diguessim el cedre de les muntanyes de Catalunya.

* * *

Trenta anys es compliren, en el passat mes, de la mort de mossèn Jacint Verdaguer, el poeta que més honora Catalunya. Trenta anys són passats ja, i el record de l'insigne autor dels "Idilis i Cants Místics", viu encara i viurà eternament en el pensament dels catalans. No podrà pas el temps emportar-se'n d'entre nosaltres l'admiració perdurable i l'homenatge constant que tributem a l'home que, malgrat llur bondat i intel·ligència, sofri injusta persecució, que sapigué resignadament suportar, perdonant generosament els seus enemics.

I ha estat precisament per a demostrar que no s'apaga el caliu del fervor al nostre poeta nacional, que suara s'han aplegat els excursionistes de Catalunya dalt de la muntanya del Mont, per a glorificar la memòria del més gran dels poetes èpics i místics, i de l'incansable i entusiasta excursionista. Car Mossèn Cinto, en aquesta activitat, fou un predecessor nostre que comprengué perfectament la valor de l'excursionisme, i en sabé treure d'ell els fruits més exquisits. Enamorat de la seva pàtria, havia de conèixer-la totalment per a escriure obres que com "L'Atlàntida", «Canigó», "Montserrat", "Pàtria", "Aires del Montseny", "Rondalles" i "Folklore", descriuen d'una manera meravellosa les bel·leses de la terra catalana. En les seves narracions d'"Excursions i Viatges", "Dietari d'un pelegrí a Terra Santa", hi descobrim el viatger intel·ligent, dotat d'un esperit d'observació característic, que fa agradable la lectura de les seves ressenyes. com ho pot comprovar amb els fragments de "El Santuari del Mont", que extrets de l'esmentat llibre "Excursions i Viatges", hem transcrit més amunt. En ells descriu precisament la muntanya i el lloc on acaba de celebrar-se aquest homenatge, que l'excursionisme català devia al seu més alt representant. La placa de marbre, col·locada suara a la cambra on s'inspirà i escrigué el seu bellíssim poema "Canigó", a l'esmentat Santuari, perpetuarà també l'agraïment que per a ell sentim i sentirem sempre.— P.